ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ὅσιε Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον Θεοῦ ἐκλεκτόν, σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀγρυπνίαν πάννυχον, καὶ ἀγάπην στησάμενος, μελέτην θείαν, ἄκραν ταπείνωσιν, ἐλπίδα, πίστιν καὶ καθαρότητα, ἄκραν συμπάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν, καὶ προσευχήν, στῦλον σὲ δεικνύουσαν, φωτοειδέστατον.

Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, καταστολὴν ἀληθῆ, καὶ σωτήριον ἔνδυμα, εὐσεβιεῖ φρονήματι, ἐκζητῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχίνων ῥακίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον, σκέπειν οὐκ ἔλιπες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἥ, μας γυμνώσαντος, τὰς μηχανάς, σθένει δυναμούμενος, τοῦ θείου Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμώμου Μητρός, δι' ἡμᾶς τε πτωχεύσαντι, ὧς πτωχὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσενήνοχας, θυσίαν ζῶσαν, καὶ ὁλοκάρπωμα, σεπτόν παμμάκαρ, καὶ δῶρον τίμιον, ὅθεν καὶ ἔλαβες, οὐρανῶν ἀπόλαυσιν, πρὸς ὃν ἀεί, πρέσβευε δεόμεθα, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ποίοις ὀφθαλμοὶς θεάσωμαι, ἁγίαν ὄψιν τὴν σήν, ὁ μολύνας τοὶς πάθεσι, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι, τὴν σὴν εἰκόνα, τὴν θεοτύπωτον, βέβηλα χείλη, ἔχων ὁ ἄθλιος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν χάριν σου, ὁ ἐναγής, χείρας ἃς ἠχρείωσα; Δέσποινα σῶσόν με.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, ἡ δὲ γῆ ἐσείετο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο, ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μέτ' οἰμωγῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τὶ τὸ Ὁρώμενον;

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβὼν γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορὰν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Ἰωάννη τὸ πνεύμά σου.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν προβάλλεται, ἡ μνήμη σήμερον, τοῦ θεοφόρου πᾶσι τοὶς πιστοίς, εὐωδίαν ἐκπέμποντα, τὴν μυστικὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Ῥομφαία, τὴ νοητὴ Θεόδωρε, τὰς τῶν παθῶν προσβολάς, σὺ διακόψας ἦρας κατ αὐτῶν, νικητήρια Ὅσιε, ὅθεν θαυμάτων χάρισι, καὶ ἰαμάτων ἐστεφάνωσαι.

Ποθήσας, τὴν τοῦ Κυρίου Ὅσιε, πτωχείαν ἅπασαν, τὴν γεηρὰν καὶ πρόσκαιρον σαφῶς, ἐβδελύξω Θεόδωρε, δόξαν, διὸ καὶ ἔτυχες, δόξης ἀφθάρτου καὶ φαιδρότητος.

Θεοτοκίον

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Τοὺς θῆρας τοὺς τῆς σαρκός, δι' ἐγκρατείας ἐνεργοὺς ἔκτεινας, καὶ τῆς ψυχῆς Ὅσιε, πάσας τὰς δυνάμεις ἐτράνωσας.

Οἱ πόνοι σου ἐν κλαυθμῷ, κατασπειρόμενοι Σοφὲ ἔδωκαν, ὄντως καρπὸν εὔσταχυν, τῷ Παμβασιλεῖ προσφερόμενον.

Οὐκ ἔδωκας νυσταγμόν, τοῖς σοῖς βλεφάροις ἀληθῶς Ὅσιε, ἕως Θεοῦ σκήνωμα, μάκαρ σεαυτὸν ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοὶ τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς

Ὡς καθαρὸς τῷ καθαρῷ προσπελάσας, διὰ συντόνου προσευχῆς καὶ ἁγνείας, καθηγιάσθης Πνεύματι Θεόδωρε, ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις νύν, αὐλιζόμενος μέλπεις, ὕμνον τόν τρισάγιον, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότη, πρὸς ὃν δυσώπει Ὅσιε ἀεί, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς πόθῳ ὑμνούντάς σε.

Θεοτοκίον

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νὺν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς, σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον Τέκνον, τὶ σοὶ ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τοὺς εἰς σέ, πεπιστευκότας ὢς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἓν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Συνηυξήθησαν τῷ σώματί σου θεόφρον, τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη, ὅθεν ὥσπερ φοῖνιξ, ἤνθησας Θεόδωρε, καρποὺς προβαλλόμενος, γλυκααμὸν τῇ ποίμνησου βρύοντας.

Ἀπενέκρωσας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὤφθης θεοφόρε, θεῖον οἰκητήριον, δι' οὗ πάσιν ἔβλυσας, τὰ τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Ἐν πτωχείᾳ τῇ τοῦ πνεύματος καὶ στενώσει, Πάτερ ἀεὶ διάγων, ῥάκεσι τὸ σῶμα, τριχίνοις ἐκάλυπτες, πρὸς πλοῦτον τὸν ἄφθαρτον μόνον ἀφορῶν καὶ ἀΐδιον.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναίς, τὸ Χαίρέ σοὶ Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε».

Σὺ Κύριε τὸν σόν, ἀσκητὴν ἐκραταίωσας, σὺ δύναμιν καὶ ἀνδρείαν, περιέζωσας τοῦτον, κατὰ τοῦ

πολεμήτορος.

Σὲ Κύριε ποθῶν, ἐν ἀσκήσει ὁ Ὅσιος, σοὶ ἄμωμον ὥσπερ θῦμα, ἑαυτὸν ἐγκρατείας, πυρὶ σαφῶς προσήγαγεν.

Ἐν δίψει καὶ λιμῷ, ἐκζητήσας τὸν Κύριον, Θεόδωρε τοῦ χειμάρρου, τῆς τρθφῆς ἀπολαύεις, Ὁσίων σὺν τοὶς τάγμασι.

Θεοτοκίον

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς' Ὁ Εἱρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Τὰ βέλη, τὰ τοῦ ἐχθροῦ συνέτριψας Ὅσιε, τῆς ταπεινώσεως ὅπλοις, κατ' αὐτοῦ χρησάμενος, καὶ τὴν νίκην, συνεργεῖα, τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω Θεόδωρε.

Τὰ πάθη, τῶν πειρασμῶν ὥς κύματα Ὅσιε, τῆς ἐγκρατείας ἱδρῶ τὶ ἐν τῇ καρτερία Πάτερ αἰσίως, ἀπεκρούσω, τὴ γαλήνη Χριστοῦ κυβερνώμενος.

Ἄληστον, τὴν τοῦ θανάτου ὥραν ποιούμενος, ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις, διετέλεις Πάτερ λούων τὴν κλίνην, καὶ ἐν φόβῳ, τῷ Κυρίω δουλεύων ἑκάστοτε.

Θεοτοκίον

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινά.

Στίχοι

- Θνήσκεις, ὁ πλήξας τριχίνη στολὴ Πάτερ,
- Τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.
- Εἰκάδι σός, Θεόδωρε, λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Ἀκινδύνου, Καισαρίου, Σεβηριανοῦ, Χριστοφόρου, θεωνὰ καὶ Ἀντωνίνου.

Στίχοι

- Σὺν Ἀκινδύνω τέσσαρας κτείνει ξίφος,
- Τὸν ἐκ πλάνης κίνδυνον ἐκπεφευγότας.
- Καμινιαίας αἰθάλης πεπλησμένοι,
- Χριστῷ προσῆλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχοι

- Νέον τὶ κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην,
- Ἰωάννην, χαίρουσιν εὑρόντες νόες.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας.

Στίχοι

- Ἀναστάσιε, σοῦ δὲ τὶ γράψω χάριν,
- Χριστοῦ χάριν σπεύδοντος ἐκθανεῖν ξίφει;

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ζακχαίου.

Στίχοι

· Οὐχὶ κατάβα, ἄλλ' ἀνάβα σοὶ λέγει,
· Ζακχαῖε, Χριστὸς προσκαλῶν σὲ εἰς πόλον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν τῇ καμίνω Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τὴ Περσικὴ πόθω εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τὴ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε».

Ἡ θεία χάρις, ἡ ἐν καμίνῳ πάλαι δρόσον Παισί, δοῦσα, αὕτη Πάτερ τὴν τῶν παθῶν, κατεμάρανέ σοὶ κάμινον, ὥς νεφέλη σοί, ἀναψύξεως ὄμβρον ἐκχέασα.

Ἐν τοῖς ἱδρῶσι, τὰ τῶν δακρύων Πάτερ ῥεῖθρα σοφέ, μίξας, κολυμβήθραν χάριτι τοῦ Χριστοῦ, ἀπειργάσω ταῦτα Ὅσιε, ἐν ἧ λουσάμενος, τῶν παθῶν τὰς κηλῖδας ἀπέσμηξας

Ἐν τῇ καμίνω τὴ τῶν δακρύων πάθη φλέξας σαρκός, ὅλος καθαρὸς ὑπέρλαμπρος ὡς χρυσός, ἀνεδείχθης θείαις χάρισι, Πάτερ Θεόδωρε, ἀποστίλβων εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοὶς κραυγάζουσιν, Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἄνθεσι κοσμούμενος σοφέ, τῶν ἀρετῶν νοητῶς, τὴν εὐωδίαν αὐτῶν, ἐν κόσμῳ ἔπνευσας Ὅσιε, καὶ τὰ μύρα τῶν θαυμάτων σου, πάσιν ἐκπέμπεις τοῖς πιστοῖς, Χριστῷ κραυγάζουσιν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τοὺς θῆρας Ὅσιε, τοὺς νοητοὺς προσευχαῖς, κατὰ σοῦ αἴροντας στόματα, ἀπεφίμωσας καὶ ἔψαλλες, ἐν διανοίᾳ καθαρά, Πάτερ γηθόμενος, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἤρθης ἀπὸ γὴς πρὸς οὐρανόν, Πάτερ Θεόδωρε, ἀντὶ στενώσεως, πρὸς πλάτος ἄπειρον Ὅσιε, ἐν Ἁγίων τοὶς σκηνώμασιν, ἀντὶ ῥακίων εὐτελῶν, βύσσω κοσμούμενος, καὶ κραυγάζων, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῶ πυρί, τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἄνω τὸ πολίτευμα ἔχειν, ἐν οὐρανοῖς ἐπιποθήσας, κλίμακι καθάπερ ἐχρήσω, ταὶς ἀρεταίς σου Πάτερ Θεόδωρε, δι' ὧν ἐκεῖσε ἔφθασας, καὶ τῆς ἐφέσεως ἐπέτυχες.

Οἶκος ἐχρημάτισας Πάτερ, τῶν ἀρετῶν, ἐν ᾧ πλουσίως, πίστις καὶ ἐλπὶς καὶ ἀγάπη, καὶ σωφροσύνη ἐναπετέθησαν, διὸ καὶ πλήρης Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν μετέστης ἄριστα.

Ἔνθα τῶν Ὁσίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Δικαίων αἱ χορεῖαι, ἔνθα τῶν Ἁγίων τὰ πλήθη, καὶ πρωτοτόκων Πάτερ τὰ τάγματα, περιφανῶς ἐσκήνωσας, μεθ' ὧν ἀεὶ ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων, σὺ ἡ εὐφροσύνη τοῦ κόσμου, καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου, σὺ γλυκασμὸς καὶ ἔφεσις, τῶν σὲ ἐμνούντων Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α' Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.